

- Hur reagerar du när livet inte går som du tänkt det?

Det strular på jobbet eller du får 3 prov och en massa läxor samma vecka i skolan?

- Bilen går sönder och du tvingas lämna in den för fjärde gången på två månader precis som vi fick göra i höstas.

Hur reagerar du när du får möta svårigheter och motstånd? När du drabbas av en oväntad sjukdom eller lidande?

- I dag så ska vi titta på en text i Bibeln som fick mig att verkligen känna mig träffad av min egen synd.

Israel har sett hur Gud med mäktig hand genom dom 10 plågorna har räddat dom ut ur Egypten.

- HERREN har visat sin trofasthet när han uppfyllt sitt förbund till sitt folk att dom ska bli ett stort folk och att han ska föra dom till löfteslandet och nu är dom på väg dit.

Han leder dom med molnstoden och eldstoden. Gud har fört sitt folk genom röda havet och Faraos armé har blivit besegrad.

- Dom har blivit befriade för att tillbe honom och vi såg hur dom gjorde det med lovsång och dans i 2 Mos 15.

HERREN har visat sig god och trofast gentemot sitt folk. Dom har blivit befriade för att förtrösta på honom.

- På samma sätt har också vi genom Jesus blivit befriade från syndens slaveri och precis som Israel så befinner vi oss på en vandring på väg inte mot ett jordiskt utan ett himmelskt löftesland.

Vi har sett Guds godhet och trofasthet och vad är väl det naturliga gensvaret annat än att förtrösta på honom.

- Är det inte så som Israels folk nu borde leva i gensvar till hans frälsning.

I vår text för idag så sänder Gud tre prövningar för att lära folket att lita på honom. Ska dom förtrösta trots svårigheter eller hur ska dom gensvara? Och hur gensvarar du och jag till livets svåra omständigheter?

- Låt oss gå till 2 Mos 15:22-17:16 som ni hittar på sidan 61 i dom gröna Biblarna för att se på dessa tre prövningar som alla följer ett mönster.

22 Därefter lät Mose Israels barn bryta upp från Röda havet, och de drog ut i öknen Shur. Under tre dagar vandrade de i öknen utan att finna vatten.

23 Sedan kom de till Mara, men de kunde inte dricka vattnet där, eftersom det var bittert. Därför kallade de platsen Mara.

24 Då klagade folket mot Mose och sade: "Vad ska vi dricka?"

25 Men han ropade till Herren, och Herren visade honom ett visst slags trä. Han kastade det i vattnet och då blev vattnet sött. Där förelade han folket lag och rätt, och där satte han det på prov.

26 Han sade: "Om du hör Herren din Guds röst och noga lyssnar till hans bud och håller alla hans stadgar, ska jag inte lägga på dig någon av de sjukdomar som jag lade på egyptierna, för jag är Herren din läkare.

27 Sedan kom de till Elim, där det fanns tolv vattenkällor och sjuttio palmer. Och de slog läger där vid vattnet.

1 Hela Israels församling bröt sedan upp från Elim och kom på femtonde dagen i andra månaden efter sitt uttåg ur Egypten fram till öknen Sin, mellan Elim och Sinai.

2 Och hela Israels församling klagade mot Mose och Aron i öknen

3 och sade till dem: "Om vi ändå hade fått dö för Herrens hand i Egypten! Där satt vi vid köttgrytorna och åt oss mätta. Men ni har fört oss hit ut i öknen för att låta hela församlingen dö av svält."

4 Då sade Herren till Mose: "Se, jag ska låta det regna bröd från himlen åt er. Folket ska gå ut och samla så mycket de behöver för varje dag. Så ska jag pröva dem, om de vill vandra efter min lag eller inte.

5 När de på sjätte dagen tillagar vad de har fört hem, ska det vara dubbelt så mycket som de annars samlar varje dag."

6 Och Mose och Aron sade till alla Israels barn: "I kväll kommer ni att förstå att det är Herren som har fört er ut ur Egyptens land,
7 och i morgon ska ni se Herrens härlighet. Herren har hört hur ni klagat mot honom. Vilka är vi, att ni skulle klaga mot oss?"

8 Och Mose fortsatte: "Herren ger er i kväll kött att äta och i morgon bröd att mätta er med, för Herren har hört hur ni klagat mot honom. Men vilka är vi? Ni klagat inte mot oss utan mot Herren."

9 Därefter sade Mose till Aron: "Säg till hela Israels församling: Träd fram inför Herren, för han har hört hur ni klagat."

10 När sedan Aron hade talat till hela Israels församling, vände de sig mot öknen. Och se, då visade sig Herrens härlighet i molnskyn.

11 Och Herren sade till Mose:
12 "Jag har hört hur Israels barn klagat. Säg till dem: I skymningen ska ni få kött att äta och i morgon bröd att mätta er med. Då ska ni inse att jag är Herren er Gud."

13 På kvällen kom vaktlar och täckte lägret, och nästa morgon låg det dagg runt omkring lägret.

14 När daggen hade försvunnit, se, då låg det på marken ute i öknen något fint som fjäll, något fint som liknade rimfrost.

15 Israels barn såg det, och eftersom de inte visste vad det var frågade de varandra: "Vad är det här?" Mose sade till dem: "Detta är brödet som Herren har gett er att äta.

16 Och detta är vad Herren har befallt: Var och en ska samla så mycket av det som han behöver till mat. En gomer per person ska ni ta, efter antalet av ert husfolk. Var och en ska ta åt dem som han har i sitt tält."

17 Israels barn gjorde så, den ene samlade mer och den andre mindre.
18 Men när de mätte upp det med gomer måttet hade den som samlat mycket ingenting över, och den som samlat lite saknade ingenting. Var och en hade samlat så mycket som han behövde till mat.

19 Och Mose sade till dem: "Ingen får lämna kvar något av det till i morgon."

20 Men de lydde inte Mose, utan vissa sparade något av det till nästa morgon. Då växte det maskar i det och det luktade illa. Och Mose blev förargad på dem.

21 De samlade sedan in av mannat varje morgon, var och en så mycket han behövde till mat. Men när solhettan kom smälte det bort.

22 På sjätte dagen hade de samlat in dubbelt så mycket av brödet, två gomer för var och en. Folkets alla furstar kom och berättade det för Mose.

23 Då sade han till dem: "Detta är vad Herren sagt. I morgon är det sabbatsvila, en sabbat helgad åt Herren. Baka nu det ni vill baka och koka det ni vill koka. Men allt som blir över ska ni spara åt er till i morgon."

24 Och de sparade det till nästa morgon som Mose hade befallt, och nu luktade det inte illa och det kom inga maskar i det.

25 Mose sade: "Ät det i dag, för i dag är det Herrens sabbat och då kan ni inte finna något på marken.

26 I sex dagar ska ni samla in av det, men på sjunde dagen är det sabbat. Då kan ni inte hitta något."

27 Ändå gick några ut på sjunde dagen för att samla in, men de fann ingenting.

28 Då sade Herren till Mose: "Hur länge ska ni vägra att hålla mina bud och befallningar?"

29 Se, Herren har gett er sabbaten. Därför ger han er på sjätte dagen bröd för två dagar. Stanna därför hemma, var och en hos sig. Gå inte hemifrån på sjunde dagen."

30 Alltså höll folket sabbat på sjunde dagen.

31 Israels barn kallade det manna. Det liknade korianderfrö och var vitt och smakade som tunna kakor med honung.

32 Och Mose sade: "Detta är vad Herren har befallt: Spara en gomer av det, så att era efterkommande får se det bröd jag gav er att äta i öknen när jag förde er ut ur Egyptens land."

33 Till Aron sade Mose: "Ta ett kärl och lägg en gomer manna i det och ställ det inför Herren. Det ska bevaras för kommande slakten."

34 Aron gjorde som Herren hade befallt Mose. Han ställde det framför vittnesbördet för att förvaras där.

35 Och Israels barn åt manna i fyrtio år, ända tills de kom till bebott land. De åt manna tills de kom till gränsen av Kanaans land.

36 En gomer är en tiondels efa.

1 På Herrens befallning bröt hela Israels församling upp från öknen Sin och drog från lägerplats till lägerplats, och de slog läger i Refidim. Där hade folket inget vatten att dricka.

2 Då grälade folket på Mose och sade: "Ge oss vatten att dricka!" Mose svarade dem: "Varför grälar ni med mig? Varför sätter ni Herren på prov?"

3 Men folket törstade efter vatten, och de klagade på Mose och sade: "Varför har du fört oss ut ur Egypten, så att vi och våra barn och vår boskap måste dö av törst?"

4 Då ropade Mose till Herren och sade: "Vad ska jag göra med det här folket? Snart stenar de mig!"

5 Herren svarade Mose: "Ta med dig några av de äldste i Israel och gå framför folket. Och ta i din hand staven med vilken du slog på Nilfloden och gå.

6 Se, jag ska stå där framför dig på Horebs klippa, och du ska slå på klippan. Då ska vatten komma ut ur den så att folket får dricka."

Mose gjorde så inför de äldste i Israel.

7 Och han gav platsen namnet Massa och Meriba, eftersom Israels barn hade klagat och satt Herren på prov och sagt: "Är Herren ibland oss eller inte?"

8 Sedan kom Amalek och stred mot Israel i Refidim.

9 Då sade Mose till Josua: "Välj ut manskap åt oss och dra ut i strid mot Amalek. I morgon ska jag ställa mig överst på höjden med Guds stav i handen."

10 Josua gjorde som Mose hade sagt till honom och stred mot Amalek, medan Mose, Aron och Hur steg upp överst på höjden.

11 Och så länge Mose höll upp sin hand hade Israel övertaget, men när han lät handen sjunka fick Amalek övertaget.

12 När Moses händer blev tunga tog de därför en sten och lade under honom, och han satte sig på den. Sedan stödde Aron och Hur hans händer, en på var sida. Så hölls hans händer stadiga tills solen gick ner.

13 Och Josua besegrade Amalek och hans folk med svärd.

14 Herren sade till Mose: "Skriv upp detta i boken så att ni inte glömmer det och inpränta det hos Josua, för jag ska utplåna minnet av Amalek så grundligt att det inte finns mer under himlen."

15 Och Mose byggde ett altare och gav det namnet Herren mitt baner.

16 Han sade: "En hand har lyfts mot Herrens tron. Herren ska strida mot Amalek från släkte till släkte."

[Bön]

2 Moseboken utspelar sig på tre platser. Först i Egypten från vilken Gud i räddar sitt folk och sen så befinner sig folket på vandring i öknen på väg till Sinai där den tredje och längsta delen av boken utspelar sig.

- Idag så ska vi se på Israels tid i öknen som fungerar som en skola för dom att lära sig att förtrösta på honom.

Och det samma gäller för oss. När vi går igenom torra och svåra tider eller omständigheter i våra liv så är det som en skola från Gud att lära oss att förtrösta på honom.

- Charles Spurgeon kallade detta att det är som något av de berömda universiteten Oxford och Cambridge för den kristne.

Låt oss se på dom **tre prövningarna som Israel** här får som har mycket att säga oss:

Prövning nr 1: Det bittra vattnet (2 Mos 15:22-26). Tänk er över 600 000 män och ovanpå det kvinnor och barn som vandrar genom öknen. Kanske 2 miljoner människor.

- Nu så har dom inget vatten och dom finner vatten, men det är bittert så dom kan inte dricka det.

Vad gör dom då? Vad är deras första reaktion? Och vad är så ofta vår reaktion när saker och ting inte går på det sätt som vi vill? Vad gör folket? I 2 Mos 15:24 så tår det hur dom klagar.

- Gud hade räddat dom undan plågorna, ut ur Egypten, över röda havet och från deras fiender. Han leder dom med molnstoden och eldstoden och vad gör dom: **Jo, dom klagar.**

Och vi tänker: Kom igen nu. Fattar ni ingenting, har ni inte sett att Gud är trofast. Borde ni inte veta bättre?

- Men vi är inte ett dugg bättre själva. Även om Jesus har frälst oss så kommer vi på oss själva gång på gång med att inte förtrösta på honom utan istället med att klaga över våra omständigheter.

Gud han använder våra omständigheter för att helga och forma oss, men istället för att förtrösta på att han leder oss även genom ödemarken så klagar vi.

- Och jag måste bekänna och erkänna att jag känner mig så träffad. Den här klagande attityden och avsaknaden på att förtrösta på Gud det är synd.

Tony Merida har sagt dom slående orden: "Är din första reaktion till bekymmer bön fylld av tro eller att klaga och bli orolig? En del har kallat oro för 'praktiserad ateism'. När du är orolig så tror du inte på Gud"

- Detta är den stora synd som jag kämpar med när jag får möta svåra situationer.

Det är så lätt att oroa oss och klaga under prövningar. Platsen för det bittra vattnet kom att kallas för Mara som betyder bitter, men det var inte bara vattnet som var bittert, utan även folkets hjärtan.

- Vi måste akta oss för att klaga inför andra då det är smittsamt. Heb 12:15 varnar för att inte låta någon bitter rot skjuta skott och vålla skada så att många smittas.

Det är oerhört viktigt att vi aktar oss för denna negativa klagan. Kommer vi på varandra med att klaga så låt oss i all mildhet tillrättavisa varandra att istället gå direkt till HERREN eller den person det gäller.

- Låt oss påminna varandra om HERRENS trofasthet och godhet att han i sin försyn leder oss och använder svårigheter för att hjälpa oss att växa på vår vandring med honom.

Vad gör då Herren i denna situation? Om vi hade varit där så hade vi nog sagt: "Jag har fått nog av detta folk", men inte HERREN.

- Han förser sitt folk när han visar Mose ett visst slags trä som han kastar i vattnet och det blir sött. **HERREN visar sig trofast.**

Här så läser vi i v. 25 hur han prövar folket och det är i våra prövningar som det visar sig vad som finns i våra hjärtan.

- Han prövar dom i v.26 om dom ska lyssna till hans bud och följa hans stadgar. I så fall så ska han inte lägga på dom sjukdomar som han la på egypterna, för jag är HERREN din läkare.

Detta betyder inte att vi inte kan bli sjuka och att vi kan undvika lidande och prövningar som vissa kristna menar.

- Men allt handlar om att förtrösta på HERREN som här botade vattnet.

Ska vi lita på honom i våra olika omständigheter eller klaga?

- Detta för oss till **prövning nr. 2 hunger**. Israel fortsätter sin vandring och kommer fram till Elim där det fanns tolv vattenkällor och 70 palmer.

Gud för dom till en underbar oas och sen så leder han dom vidare och dom kommer fram till öknen Sin, mellan Elim och Sinai.

- Och nu så saknar dom mat: Och vad gör dom, vad tror ni: **Klagar**. Ser ni mönstret?

Dom till och med önskar att HERREN inte hade räddat dom utan att dom hade fått dö för HERRENS hand i Egypten.

- Vilken hemsk bild dom har av Gud som i sin godhet har lett dom och nu menar dom att han har fört dom ut i öknen för att dö av svält.

Hjälp, vad är det dom sysslar med? Men tyvärr är vi allt för benägna till detsamma. Har vi inte sett hur Herren har räddat oss, har vi inte erfarit hur han har lett oss. Varför förtrösta vi då inte på Honom?

- Samtidigt så är HERREN vad då? Trofast. Han låter det regna bröd från himlen åt dom och han ska förse dom med exakt så mycket som dom behöver.

Han gör detta för att pröva dom om dom vill vandra efter hans lag eller inte och för att bevisa för dom att han är HERREN som förde dom ut ur Egypten.

- Alla plågorna i Egypten ägde rum för att farao, Israel och nationerna skulle lära sig vem HERREN är och vi såg hur Farao förhärdade sitt hjärta. Genom 2 Mos så fortsätter HERREN att uppenbara sig för Israel så att dom ska förstå vem han är. Hur ska Israel göra? Ska dom lära sig?

När Gud om kvällen förser dom med vaktlar, en typ av fasan eller hönsfågel och om morgonen med bröd, manna så gör han det för att dom ska förstå vem han är och för att pröva dom om dom ska lyda och förtrösta på honom.

- Manna betyder: Vad är det och fångar folkets reaktion när dom för första gången såg mannat som liknade rimfrost.

Gud gav dom tydliga instruktioner där dom varje dag för varje person skulle samla en gomer som är ca 2 liter.

- Och det fantastiska här i kap 16:18 är hur var och en hade samlat in så mycket som de behövde för sin mat. Gud försåg dom med precis det dom behövde. Paulus citerar detta i 2 Kor 8:15 när han pratar om vikten av generöst givande till dom behövande kristna i Jerusalem.

Gud gav dom tydliga instruktioner att inte samla in för mycket manna, men dom löd inte och förtröstade inte på HERREN, utan vissa samlade in för mycket och sparade det till nästa morgon då det kom att växa maskar i det och luktade illa.

- Dagen innan sabbaten, vilodagen skulle dom samla in dubbelt så mycket och det skulle inte bli dåligt. Ändå gick vissa ut och försökte leta efter manna på sabbaten.

Här så visade sig HERREN trofast. Dom behövde inte oroa sig utan han försåg dom, och det samma gäller oss. I Matt 6 så lär oss Jesus att be Gud om vårt dagliga bröd och att inte oroa oss för vad vi ska äta eller över morgondagen.

- Vår gode himmelske Far han vet vad vi behöver och han förser oss med det vi behöver för varje dag. Han ger oss nåd för en dag i taget. Du behöver inte oroa dig för det som ligger framför, morgondagen har nog av sin egen plåga. Bara förtrösta på honom en dag i taget.

Kanske du oroar dig över en svår relation, en sjukdom, en vän eller familjemedlem som går igenom något svårt? Kanske är det din jobb- eller skolsituation eller en oviss framtid och du undrar hur kommer det vara om ett år?

- Lägg hela situationen inför Herren och förtrösta på honom. Hans nåd är var morgon ny, ja stor är hans trofasthet. Ta en dag i taget Du behöver inte ha alla svaren nu. Bara förtrösta på honom.

Förlita dig på att han kommer att förse dig med allt du behöver och att han i sin godhet och trofasthet är med dig i alla dina prövningar och svårigheter.

- Som en påminnelse om Herrens trofasthet att förse sitt folk så skulle Israels barn ta ett kärl med manna och bevara det för framtida generationer som ett vittnesbörd över Guds trofasthet.

Ett sätt som uppenbarar om vi litar på Gud är i vår förmåga att vila. Inför Sabbaten så försåg HERREN med dubbelt så mycket mat.

- Tim Chester har sagt dom tankvärda orden som skakade tag i mig: "Om du inte kan vila, om du alltid är upptagen med ditt arbete, din

familj och att tjäna Herren så är det för att du inte förtröstar på Gud.”

Wow, här fick jag mig verkligen en tankeställare. Tar vi den vila som vi behöver. Sätter vi åt sidan tid att vila och förtröstar vi på att Gud har kontroll eller vill vi kontrollera vår egen värld?

- Mådetta få bli ett år då vi verkligen får en sund balans där vi om vi inte redan gör det i förtröstan på Gud också vilar.

Gud försåg sitt folk med det dom behövde. Och han gör så för oss.

- Även vi har fått manna. I Joh 6 efter att Jesus har mättat 5000 män + kvinnor och barn så ber folket honom om ett tecken precis som folket fick manna i öknen. Detta för att de ska se det och kunna tro på Jesus.

Och här så identifierar Jesus sig själv som det sanna livets bröd som kommer ner från himlen så att den som kommer till honom aldrig ska hungra och så att den som tror på honom aldrig ska törsta.

- Genom tron på honom så får vi evigt liv. När folket hörde om detta så precis som Israels folk i öknen så klagade dom och ville inte tro på Jesus.

Men Jesus är den ende som kan fylla våra hjärtans tomrum och längtan. Han är den ende som kan rädda oss från synden, döden och domen. Kom till honom och andligen ät av honom så får du evigt liv.

- Han klagade inte som Israel och det är tron på honom som också är svaret på våra omständigheter.

Paulus skriver i 1 Kor 1:30 att Gud för oss har gjort Kristus till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösning.

- Han är mannat som ger evigt liv och som hjälper oss på vår vandring på väg till löfteslandet. Ta till dig Jesus. Andligen ät av honom och låt dig ledas av Jesus som är den gode Herden.

Detta för oss till **prövning nr. 3: Törst**. HERREN för sitt folk vidare till Refedim där dom inte har något vatten och än en gång så törstar dom.

- I första prövningen så var vattnet bittert. Nu så finns det inget vatten alls.

Och vad gör folket? Vad är det vi vill höra: Att dom förtröstar, men nej det gör dom inte. Vad gör dom? **Klagar** och grälar med Mose.

- Varför har du fört oss ut ur Egypten så att vi och våra barn och vår boskap måste dö av törst? Mose är till och med rädd att dom ska stena honom.

Men hallå har ni inte fattat någonting, hade inte Gud nyss försett dom med vatten att dricka vid Mara och manna och vaktlar vid Sin? Är något för svårt för HERREN?

- Tyvärr är vi lika trögfattade. HERREN hade prövat dom och dom hade misslyckats i prövningen. Nu så säger Mose 2ggr att dom har satt HERREN på prov.

Är det inte ironiskt. Gud prövade dom och nu så gör dom sig själva till domare över Gud när dom inte får det på sina villkor. Dom sätter sig över HERREN.

- Och kära bröder och systrar är inte detta vad vi gör allt för ofta?

När vi får lida, när vi blir sjuka, när svårigheter och prövningar kommer i vår väg då är vi allt för benägna att sätta oss i domarstolen och hålla dom mot Gud. Vi vill ha det på våra villkor och på vårt sätt.

- Men vem vet bäst, vi med vår begränsade kunskap och förståelse eller Gud som är allvetande?

Vi kanske inte förstår vad som händer, men ett är säkert: Gud är god och trofast. I sin försyn så leder han oss genom ödemarken och han vet vad som är best för oss ur ett evighetsperspektiv.

- Kliv ner från domarstolen och låt Jesus, han som är den gode Herden leda dig.

Det är så illa i vår text att platsen för den tredje prövningen får namnen Massa och Meriba för att folket ska komma ihåg denna händelse: Massa betyder prövning och Meriba tvist eller klagomål.

- Denna händelse tas upp både i Psalm 95 och i Heb 3-4 där både Israel och vi varnas från att förhärda våra hjärtan.

Det finns en stor fara med när vi klagar att precis som Israels folk i öknen att våra hjärtan förhärdas.

- Ps 95 och Heb 3-4 varnar oss: I dag, om ni hör hans röst, så förhärda inte era hjärtan.

För Israels folk så ledde det till att ingen av dom förutom Josua och Kaleb fick komma in i löfteslandet.

- Idag, nu när ni hör Guds röst i Bibeln så förhörda inte era hjärtan. Låt oss vara på vår vakt emot klagan som i motsats mot att förtrösta är ett steg i riktningen mot att förhärda sitt hjärta.

I Israels fall så hade dom inte tro, det var därför dom klagade.

- I allt detta vad gör då Gud? Ok, nu är det dags att ge upp. Vem kan stå ut med detta folk, men nej, vad är HERREN? Han är **trofast**. Han befäller Mose att ta staven som han slog på Nilen så att vattnet där förvandlades till blod och inte kunde drickas.

HERREN befäller nu honom att ta samma stav och slå den mot en klippa så att vatten kommer ut till folket att dricka.

- Folket misslyckas igen och igen och igen att förtrösta på HERREN.

Dom till och med säger: "Är HERREN ibland oss eller inte?" Har dom inte sett hur han har räddat dom ut ur Egypten, genom Röda havet, hur han

besekrat Egyptens armé, gett dom mat och vatten och nu: "Är HERREN ibland oss eller inte?"

- Och än en gång så visar sig Guds trofasthet. När amalekiterna som var kamelridande rövare kommer emot dom för att försöka plundra och på nytt förslava dom så går Mose upp på ett berg med Guds stav och skickar ut Josua för att strida.

Guds stav representerar Guds verk genom Mose. I 2 Mos 7:7 så säger Gud till Faraos att det är han som håller staven.

- Mose är hans representant. Mose lyfter upp sina händer och staven vilket är en bild på ödmjuk förtröstan i bön. När han gör det då vinner Israel.

Och när han inte orkar hålla upp staven får han hjälp av Aron och Hur.

- Vad som här blir tydligt är att HERREN är med sitt folk, han är trofast och har inte övergivit dom.

Det tragiska här är att Israel gång på gång misslyckas med att förtrösta på HERREN.

- Dom fick spendera 40år i öknen utan att dom lärde sig att förtrösta. Det var bara Josua och Kaleb som fick komma in i det utlovade landet.

Israel misslyckades med prövningen. Men det finns ett bättre Israel, en som klarade provet.

- Matt 2:15 tillämnar Hos 11:1 som i dess kontext handlar om Israel på Jesus där det står: Ut ur Egypten kallade jag min son.

Matteusevangeliet gör detta för att visa på att Jesus lyckades där Israel misslyckades. Han prövades under 40 dagar i öknen som motsvarar Israels 40 år i öknen. Och vi kan i Matt 4 läs om tre av dom dom prövningar som Jesus fick möta

Vid **prövning nr 1** då han var **hungrig** eftersom han fastade så frestade djävulen honom att göra sten till bröd för att bevisa att han är Guds son.

- Men han **förtröstade på HERREN** och svarade med att citera 5 Mos 8:3 Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun.

Vid **prövning nr 2** så festades han att likt **Israel pröva och fresta Herren** genom att kasta sig ut från tempelmurens utsprång för att bli fångad av änglar.

- Men han **förtröstade på HERREN** och svarade med att citera 5 Mos 6:16 Du ska inte fresta Herren, din Gud.

Vid **prövning nr 3** så **frestades han till avgudadyrkan**, vad Israel sedan kom att göra i 2 Mos 32 med guldkalven.

- Men Jesus **förtröstade på HERREN** och svarade med att citera 5 Mos 6:13 HERREN din Gud ska du tillbe och endast honom ska du tjäna.

Jesus är det sanna och bättre Israel som klarade provet där Israel och vi har misslyckats.

- Han är vårt exempel som själv villigt gick i döden för att rädda oss och som den gode Herden så leder han nu sitt folk.

Han är som Paulus i 1 Kor 10:4 säger den andliga klippa som Israels folk drack ur och som följde dom i öknen.

- Han leder oss, hur ska du gensvara till honom: Genom att klaga eller genom att förtrösta?

I William Shakespears pjäs Hamlet så säger Hamlet: Att vara eller att inte vara det är frågan.

- Men frågan för oss är: Att klaga eller att förtrösta det är frågan.

När vi kommer på oss själva med att klaga och oroa oss så låt oss bekänna det inför Herren och påminna varandra om att Jesus genomgick dom värsta omständigheterna och i allt var trofast.

- Han gav sitt liv för att vi ska ha liv genom honom och han kan i allt identifiera sig med dig i det du går igenom.

Låt oss ha blicken fäst på Jesus, tronsupphovsman och fullkomnare, som för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande.

- Tänk på honom annars så tröttnar ni och tappar modet.

Och glöm inte i Rom 8:28 att för den som älskar Gud så samverkar allt till det bästa för dem som är kallade efter hans beslut.

- Och med allt så inkluderas alla omständigheter som vi får möta: lidande, sjukdom, förföljelse, svåra relationer och prövningar.

Och hur samverkar allt till det bästa? Jo, Gud använder allt för att forma oss efter hans Sons bild.

- Saker och ting kommer inte alltid att gå som vi vill eller planerat, men vi kan lita på Gud. Han kommer aldrig att överge oss och använder i sin trofasthet och omsorg våra omständigheter för att vi ska bli lika Jesus.

Låt oss bekänna våra negativa attityder, vår oro och otro och se Herrens trofasthet och godhet i Jesus så att vi kan gensvara med tro och förtrösta på Guds omsorg och Jesus som vårt dagliga bröd.

[Bön]